

Östra Nyland.

Torsdagen den 9 Februari.

Bladet utkommer i Lovisa stad hvarje hufvudmåndag och torsdag kl. 2 på dagen. Prenumeration emottages i de flesta handelsbutiker i staden samt i tryckeriet. Annonser böra inlämnas i tryckeriet senast kl. 5 e. m. lördagar och onsdagar. **Byrå och tryckeri:** Sörden N:o 27 vid Stora Strandgatan. Telefon N:o 15.

Prenumerationspris, med tillägg af postafgifter å andra orter inom landet: helt år 6 mark, 1/2 år 4 m. 75 p., 1/4 år 3 m. 25 p., 1/8 år 1 m. 75 p. Bösta nummer 10 p. För hemskärning i staden erlägges 1 m. för helt år. Annonspolis: 15 penni för och 10 penni efter texten för penni rad. Obs! Ingen annons införes under 40 penni.

Dalverksamhet.

3 dag Torsdag.

Kl. 12—1 e. m. Föreningsbankens kontor öppet.
Kl. 9—1 och 3—5 e. m. Postkontoret öppet.
Post afgår kl. 6 e. m. till Pernå och Borgå.
Post ankomma kl. 3 på morgonen från Papptrått, Artijö, Kaulala via Kymmene och Elimä.

Breflädarna tömmas.

3 staden kl. 4; e. m.
Sundw Postkontoret kl. 5 e. m.

3 morgon Fredag.

Kl. 9—1 f. m. och 4—5 samt 8—9 e. m. Postkontoret öppet.
Post afgår omkring kl. 7 e. m. till Kottla och Utsio.
Post ankomma omkring kl. 6 e. m. från Pernå och Borgå.

Breflädarna tömmas.

3 staden kl. 4; e. m.
Sundw Postkontoret kl. 5 e. m.

Lördag.

Kl. 12—1 e. m. Föreningsbankens kontor öppet.
Kl. 6—8 e. m. Sparbanken öppen.
Kl. 9—1 och 4—6 e. m. Postkontoret öppet.

Söndag.

Kl. 10—11 f. m. och 4—6 e. m. Postkontoret öppet. Hjälpdag på samma tider som söndagen.
Kl. 8—6 e. m. Folkbibl. och Välsalen öppen.
Post afgår omkring kl. 7 f. m. till Elimä, Papptrått, Artijö och Kymmene. Posten till Kymmene inväntar posten från Kottla.
Post ankomma kl. 17 f. m. från Kottla och Utsio.

Breflädarna tömmas.

3 staden kl. 5; f. m.
Sundw Postkontoret kl. 6 f. m.

Måndag.

Kl. 9—1 och 3—5 e. m. Postkontoret öppet.
Post afgår kl. 6 e. m. till Pernå och Borgå.
Post ankomma omkring kl. 3 f. m. från Elimä, Kaulala, Artijö, Papptrått och Kymmene.

Breflädarna tömmas.

3 staden kl. 4; e. m.
Sundw Postkontoret kl. 5 e. m.

Alla dagar:

Kl. 9—11 f. m. Pastoratskontoret öppet.
Kl. 9 f. m. till 1 e. m. alla löfne samt alla löfne- och hjälpsagor från kl. 10 till 11 f. m. Postkontoret öppet.
Kl. 9—12 f. m. och 4—6 e. m. Tullkammaren öppen.
Telegrafkontoret öppet. Kl. 8 f. m. till kl. 2 samt från kl. 5 till 7 a. m. Söndagar fr. kl. 8 till 11 f. m. samt 5 till 7 e. m.

Samtid

Morgontåg afgår från Borgå alla dagar kl. 7 f. m. och ankomma kl. 11,50 f. m.
Aftontåg afgår från Borgå: lördagar, måndagar, onsdagar, och fredagar kl. 3,45 och ankomma kl. 8,35 e. m.; tisdagar, torsdagar och lördagar afgår aftontågen från Borgå kl. 6,45 och anl. kl. 11,15 e. m.
Från Kaulala afgår samtliga alla dagar: Österut kl. 2,11 och 6,50 e. m. Västerut kl. 8,15 f. m. och 5,14 e. m.
Nattåg afgår hvarje tisdag, torsdag och lördag Österut kl. 1,5 midnatt och västerut kl. 8,15 f. m.

Färdens mottagningstimmor:

Dr. Ohman kl. 9—11 f. m. Grunttimmersjukdomar behandlas alla tisdags förmiddagar.
Dr. Westerlund: hvardagar kl. 9—11 f. m. och 4—5 e. m.
Dietrich kl. 8. S. Hagelin: alla dagar i morgon fr. kl. 8—11 f. m.

Kurser.

Finlands Bank 4 Februari.

	Hörlämlingsturs.	Inför.
St. Petersburg	1. f. . . 217: —	218 —
London	1. f. . . 25: 35	—
	90 dd. . . 25: 35	25: 05
Paris	1. f. . . 100: 30	—
	90 dd. . . 99: 60	98: 90
Hamburg	1. f. . . 124: 40	—
	90 dd. . . 123: 40	122: 70
Lübeck	1. f. . . 124: 40	—
	90 dd. . . 123: 40	122: 70
Berlin	1. f. . . 124: 40	—
	90 dd. . . —	122: 70
Frankfurt a. M.	1. f. . . 124: 40	—
	90 dd. . . —	122: 70
Amsterdam	90 dd. . . 209: 50	—
Stockholm	1. f. . . 139: 40	138: 60
Köpenhamn	1. f. . . 139: 40	138: 60

Kungörelser.

Vikariatet för politierådmanstjänsten vid rådstufvurätten och magistraten i denna stad anslås härmed ledigt att af hugade kompetente sökande inom fjorton dagar härfter hos magistraten skriftligen ansökas. Lovisa rådhus den 30 Januari 1888.

MAGISTRATEN.

Sedan agenten och agentssuppleanten i denna stad för städernas allmänna brandstodsbolag i Finland numera aflidit, varda härstädes bosatta delägare i berörde bolag härmed kallade att måndagen den 20. innevarande februari kl. 10. f. m. infinna sig inför magistraten härstädes för att på sätt reglementet för bolaget, föreskrifver anställa val af ny agent och suppleant samt bestämma deras aflöning. Lovisa rådhus den 9. februari 1888.

MAGISTRATEN.

68—2

Af förekommen anledning uppskjutes Östra Nylands landbruksgilles möte till den 12:te innevarande Februari kl. 6 eft. midd.

E. J. Strähle Jr.

63—

Auktion.

Medelt offentlig exekutiv auktion, som förrättas onsdagen den 15 Februari 1888 kl. 12 f. m. följande

1:st i måttagne Formannen Neshor Bergqvist's provisionella gård n:o 64 i 1:sta kvarteret af denna stad, hvarom huggade spelulanter underlätas.

Lovisa stads Auktionstammare den 4 Februari 1888.

G. W. Lindfors
f. d.

Diverse

Personer af båda könen, som önska inhämta sättet för behandlingen af dem, hvilka genom olyckshändelse blifvit sårade och skadade (s. k. Samaritkurs), behagade före den 15 dennes anmäla sig hos

Doktor Westerlund.

62—

Till Amerika!

Hangö - Lübeck - Newyork

billigaste och bästa vägen
Direkte biljetter å Hamburger Packetfart- Actien- Gesellschafts och Union-Liniens ångare kunna erhållas i Hangö.

hos Chr. Rasmussen.

Afgang från Hangö hvarje lördag och dessutom den 7:de och 23 i hvarje månad.

Döfwa.

En person, som i 23 års tid varit döf, och hvars döfhet blifvit botad genom ett särdeles enkelt medel, fänder på begäran befriskning gratis till hvar och en som det önskar. Man hänvänder sig till Dr J. S. Nilsson, 4 rue Drouot, Paris.

Beställningar å de mycket

omtyckta

Borgh Yllemattorna

och

Hästtacken

emottagas och efektueras af

Mathilda Hedengrén

Obs! Vackra profver, bland dem flere nya, ännas till påseende.

Offentliga nöjen.

Söndagen den 12:te Februari

anställes å härvarande

Societetshus

Maskerad-Bal

m o d

Surpris.

ENTRÉ för Maskerade Smc 1:50
Om maskerade 2 mark
för herre och 1:50 för dam.
Läktare och barn 75 penni.

Början kl. 7, Cortégen inträder kl. 8 eft. m.

Maskeradmärken stä att erhållas från och med Måndagen den 6:te Februari hos handlandens Tarasoff och Svensson till söndag kl. 6 e. m.

E. Kluge

Fastlagstisdagen

anställes å Nykterhetsföreningens lokal

Fiskeri

d e r

För 50 penni hvarje kast
Du fångar gäddor och laks;
För 25 penni i hast
Du metar abbor och braks.
Inträdessavgift 15 penni.

Börjar kl. 6 e. m.

OBS! De personer, hvilka ännat gifva gåvor till fiskeriet, behagade inlämna dem senast om måndagen.

66—3

Lovisa den 9 Februari.

Kommunalt.

Wid stadsfullmäktiges extra sammankomst senast måndag förelommo blifande ärenden till behandling:

1:o föredrag: en skrivelse från magistraten, hvarj anmäldes att herrar Westerlund, Gadzell, Hamberg och Melander wid allmän rådhussamman blifvit invänta till stadsfullmäktige;
2:o föredrag: drätselkammarens berättande med anledning af enlefru Emma Charlotta Gölphers hos guvernören anförda besvär öfver hane påförda kommunalutgifter. Råne båda laudet hade drätselkammaren offrat

ett förslag till svarsskrifvelse, hvilket af stadsfullmäktige godkändes med tillägg att fru Håpbergs under dessa år åtminstone wid senaste borgmästarewal bewisligen utöfwat rösträtt;

3:o förebrags och godkändes likaledes ett af brätsell. inlämnadt betänktande jämte förklaring, med anledning af skepparen E. Karlsons hos guverneren anförda besvär öfwer honom påförda kommunalskifder;

4:o bemyndigades brätsell. att widtaga den föreslagna reparationen af skeppsbron;

5:o förebrags och godkändes ett af brätsellammaren uppgjort förslag angående hyresafgifterna för upplagsplatser;

6:o upplästes en skrifvelse från brätsellammaren, hwari anmältes att i den samma för innewarande år herr P. Gratschoff blifwit wald till ordförande och herr J. A. Hamberg till vice ordförande;

7:o förebrags ett betänktande af allm. beredningsskiftet, hwari föreslogs att stadens andel i bränwinskatten, 398 mark 90 penni, skulle öfwerföras till lafarettsfonden.

Som emellertid inom stadsf. uttalandes den åsikten att nämnda fond för närwarande kunde anses fullt tillräcklig för sitt ändamål, föreslogs att ifrågaswarande medel borde användas till underhöll af nyförelseföreningen. Frågan bordrades till vidare;

8:o i frågan om förhöjning af stadsfiskalens lönewillkor hade allm. beredn. utskottet afgifwit sitt betänktande och föreslogs däri icke någon höjning af ren å stat uppförda lönen, men wäl ett personligt årligt anslag af 400 mark. Emot betänktandet anmärktes, att utskottet icke hade tagit i betraktande att stadsfiskalen som ett lönewillkor jämnwäl innehaft brulanderätten till en staden tillhörig åker, hwarföre ärendet med afseende på åker återremitterades;

9:o förebrags en genom magistraten från länets guverner ingången skrifvelse angående upplåtande af lokal för årets uppbyggelsens, antingen kostnadsfritt eller emot hyra, och bestämt att samma lokal i rådhuset, som för detta ändamål tillförene varit upplåten, skulle mot enahanda hyresvillkor afwen för innewarande år upplåtas;

10:o bestämt att till h. majestädt ingå med underdånig petition därom, att staden finge öfwerföra och disponera samtliga härstades finsta tronan tillhöriga jordområden och tomter;

11:o granstades en af ingenjör R. J. Nyberg i Helsingfors uppgjort ritning jämte kostnadsförslag till restaurationsbyggnad i stadens park. Ritningen godkändes; dock med några ändringar: sålunda i trappuppgångar till werandan anbringas å norra och södra sidan, hwaremot den i sydväst befintliga skulle stängas, vidare skulle ett par fönster upptagas, hwarjämte alla fönstren skulle göras lika med dem å wästra fasaden.

12:o föreslogs af herr Uggla att de för närwarande ledig-anfagna tolagsbohöllare, wägar och hamnmästarejakterna, som hittills varit förenade med en årlig aflöning af 700 mark, för framtiden måtte afslutas och löuerna i följande sätt regleras: Ärendet remitterades till allmänna beredningsskiftet för närmare beredning;

13:o till samma utskotts behandling remitterades äfwenledes ett af hr Nyberg gjordt förslag därom, att stadsf. skulle å wärdberättig ort söla wärka där-

hän att ett af de ifrågasatta finsta tolagsbohöllare Regimentena blefwo förslagt till wälska.

Ordinarie kommunalfstäma

förrättades i Strömfors socken den 28 januari och hade till densamma följande ärenden blifwit utlyste:

1:o granskning af tagering- och rörlängden för innewarande år:

2:o wal af remissörer för granskning af kommunalnämndens redowisningar för år 1887;

3:o wal af ledamöter och suppleanter till förstärkta uppbyggelsens för innewarande år och

4:o anställande af vaccinator för Strömfors kommun.

Wid ärendernas förebringning upplästes emellertid att tagering- och rörlängden ännu icke hunnit blifwa fullständigt uppräddad, enär förstärkta kommunalens utbyggda uppbyggda därmed in till dess uppgifter om Strömfors brukt och därunder hörande wärks intomster erhållits.

Det första ärendet på föredragslistan måtte till följande här af lämnas beroende till vidare.

Till remissörer för kommunalnämndens redowisningar, walades: händerna Henrik Nilsson Bartas och Henrik Michels jr samt till desses suppleanter landthandlaren S. W. Hansson och rusthållaren Otto Norlin Stenens.

Till ledamöter i förstärkta uppbyggelsens nämnden för innewarande år walades: som ordföranden herr R. Forsell och rusthållaren Aron Worsas samt till desses suppleanter: nämndemannen Anders Johan Donas och rusthållaren Wilhelm Wilhelmsson Skogby.

Till vaccinator för innewarande år återwalades vaccinatören och lantorn i Rappträsk socken E. W. Lindfors. Därjämte walades till tillsyningsmän wid vaccinationen: rusthållaren Anders Hansson för Wastila och Haawisto byar, kommunalnämndens ordf. Anders Bottas för Swensby; bonden Wilhelm Ståhl för Rungbåle, Wirby och Ånäs, bonden Otto Norlin för Finby, och Ånäs; trädgårdsmästare Jonas Henriksson för Strömfors bruk, Petjärwi, Villaborsfors och Marknadsbäck; bonden Anders Johan Antas för Sötra och Wästara Torsby; bonden Jonas Jonasson Björnbåle för Kulla, Marby och Björnbåle byar; landthushållaren Rudolf Hansson för Wästerpää, Gårdbärgsö och Rösö, samt bonden Johan Sundwilt för Björnwilt, Keltala och Rappom byar. Något arwode ansågs icke för tillsyningsmännen böra ifrågakomma.

Petterssoniska förfalskningsmålet.

Som wi allareban förebyggande nämmer: nämnde, förelom det Petterssoniska förfalskningsmålet till rättslig behandling inför rådstufwurättens i Helsingfors 1:sta afdelning under ordförande skap af borgmästar O Palmgrön.

Wi taga och friheten att meddela det wäsendligaste af hufwudstads-tidningarnas referat af den märklige rättelsgången.

Förhandlingarna inleddes med uppläsandet af polisammarens protokoll af den 10:de januari, förut wid förhöret med den anlagade i dennes bostad.

Fältposten Pettersson hade erkänt att han begått ej allenast den angifna förfalskning, utan äfwen förfalska andra sådana samt förlarat beträffande nu ifrågaswarande förfalskning, att han å skuldbeckeln till universitetet själf skrifwit Nikolins och Pätiäläs namn på

ningar, hwilka en wif A. Enroth besiffrat utan att weta hwad salen gälde. Tillkomsten af två andra underskrifter å skuldbeckeln, nämligen A. Laines och Enroth, hade wärklighets sålunda att Pettersson själf tecknat Laines namn och med sin hand fört Enroths hand, på denne tecknat sitt namn, utan att någondera wiste hwad slags handlingsrättighet de sålunda besiffrat.

Härefter hade fältposten Pettersson uppgifwit att han vidare förfalskat följande, i nedan uppräknade banker disponerade wärlar samt på grund af förfalskade tyrtotammobeslut erhållna lån, nämligen:

I Helsingfors bank förfalskade wärlen, ett å 3,500 eller 3,600 mk, ett annat å 3,000 mk samt ett tredje 2,000 mk.

I Helsingfors banken två wärlar, en å 4,400 och en annan å 5,400 eller 5,500 mk, å hwilka Pettersson falskeligen tecknat A. Nikolins och Karl G. Pätiäläs som afseparanter; dögutom hade Pettersson från banken på grund af förfalskade tyrtotammobeslut och skuldbeckelar upptagit två tyrtotam, hwardera å 12,000 mk.

I Nordiska aktiebanken 15,000 mk på grund af tyrtotammoprotest för d. 1 februari 1887 och skuldbeckel af d. 18 mars 1887, hwilka företeddes Pettersson till påseende och erkänt af honom vara förfalskade, afwen som mot förfalskad wärl 3,600 mk.

I Wäsa aktiebank på grund af förfalskat tyrtotammobeslut 8,000 mk.

I försäkringsbolaget Kalewa ursprungligen 18,000 mk hwaraf å egubet kapital återfår 13,000 mk jämnwäl på grund af falskt tyrtotammobeslut.

I Helsingfors aktiebank mot förfalskad wärl 3,800 mk.

Åi gårdägaren B. O. Hising i Helsingfors 3,000 mk mot ett med A. Nikolins namn förfalskat afsett, å h titer belegg i ränta betänktas 5 mk för 100 mk i månaden.

Åi friherrinnan Fanny Wrede i Helsingfors 3,000 mk mot hypotek af en af löjnanten wid St. Michels bataljon S. Pettersson till fältposten Pettersson utfärdad förskriftning å 3,400 mk samt flyttkostnaden af A. Nikolins och R. Pätiäläs, af dessa sålunda ingången att de å ett blankt papper skrifwit sina namn för föreskallande behof och att fältposten Pettersson sedermera begagnat sig därpå till ifrågaswarande flyttkostnadsresidibindelser.

Sedan polisammarens remisshandlingar blifwit genomlästa återhämtade universitetets ombud, senatskanslisten S. Niemeläus att hwad han i sin skrifvelse till guverneren anförd samt företedde inför råden originalhandlingarna. Nikolins och Pätiäläs, för hwilka handlingarna misades, nekade att hafwa underskrifwit dessa handlingar, liksom de och widgingo att de på anhållan inryggt att sådant tyrtotamma als icke hållits, där fältposten Pettersson skulle bemyndigats att upptaga lån från universitetets fonder.

På ordförandens fråga medgaf fältposten Pettersson ritningarna af att hwad han till polisförhörsprotokollet berättat. Eniam och utan annans wetskap eller biträde hade han begått förfalskningarna.

På ordförandens här tillsporde fältposten Pettersson om de orsaker, hwilka förmått honom att begå dessa förfalsknings, berättade han i hög grad upprörd och nästan hela tiden under tårar utgäfs följande:

Orsakerna hwarföre han började att på förfalskade namn upptaga penningelån woro: nödständ belägenhet och trassliga affärer, hwilka han dock hoppades kunna reglera och sålunda godgöra alla. Det hade aldrig varit hans mening att betraga någon, utan hade han alltid hoppats på bättre tider, ofta kanstet aliför sangwiniskt, men ofta äfwen med skäl.

Under sin studenttid hade han arbetat flitigt och iöfthanat hwad han behövde. Efter att hafwa blifwit prästgäst han sig och sig med sin hustru en förmögenhet, uppgående till 80,000 mk. Till år 1864 wiste han ännu icke stort

af affärer och hade ej heller skulder. På wägen Helsingfors år kom till honom en nära bekant, som behövde 4,000 mk. och anhåll om hjälp för denna summas anstufande samt föreslog att Pettersson skulle åt honom afseparera en wärl på nämnda belopp. Pettersson wiste då ännu icke hwad wärl war, men erhöill förklaring att man endast behövde teckna sitt namn å ett papper. För att hjälpa sin wän tecknade han äfwen under. Följande höst erhöill han underrättelse från Helsingfors Bank, att han hade till banken intetalt 4,000 mk, till lösen för wärlen, som han afseparerat. Han telegraferade genast till wännen, som förmått honom att afseparera wärlen, och erhöill till svar att penningar skulle anända med första post, hwarföre Pettersson anmodades att skicka om affären till dejs. Med penningar, som Pettersson erhöill från annat håll, hade han sedan inläst wärlen, men på penningarna, som han skulle erhålla från utlåtlaren, hade han sått wänta länge och wäl. Efter denna tid kommo till honom flere af hans bekanta med likadana papper och Pettersson hade ansett det wara sin skyldighet att hjälpa sina medelliga wänner, då han själf erhållit hjälp. Följden af denna gottroghet hade emellertid varit, att han alltid fått betala. Att hushålla förhörd han sig als icke på och hans lön hade i början utgjort endast 800 mk. På sådant sätt nege utgifterna år för år utan att inkomsterna stades i samma förhållande. Därtill kom ännu att hans swärmor insjuknade och flyttade till Helsingfors. Hon bewarades af den sista tiden att både hon och familjen Pettersson woro alldeles utblottade, hwarföre pennen Pettersson tillsammans med sin hustru besökte, för att förjaga denna ideo, idra ett komfortablare lif än eljes. Åi denna orsak hade han löpt å sig gärd och wäst, hwilket att frände stora utgifter, hwilka icke kunde betäckas med hans intomster. Då han från Helsingfors flyttade till Åstfala, uppgingo hans skulder till den respektabla summan af 37,000 mark.

Någon genast efter hans flyttning till Åstfala, påbörjades därstädes bygandet af en ny kyrka. Överdrande i byggnadsstyrelsen blef rusthållaren Pätiäläs och talsör, hemmansägaren Nikolins. Men egentligen war det Pettersson som embenyrcde affärerna, gjorde rejer, upplådde pännningar, restade entreprenörerna och sålunda gingo genom hans händer betydeliga pänningsummor. Då han emellertid aldrig fört bol swarten öfwer sina egna utgifter och intomster och ej håller öfwer de medel som andra anförträtt i hans wär, gjorde han det ej håller nu. Då tyrtotammobeslut blef afslutat och ränteskaperna blefwo uppgjorda, befunnes hans skulder betydligt förbättrade, utan att han wiste hwart pängarna tagit wägen. Han måste därjämte alltid tänka på nya lån. Emellertid började hans gamla wänner allmer draga sig ifrån honom, det ena lånet upplades efter det andra och han rådde allmer i förlägenhet. Sålunda lededes han i tråpelsen att till erghällande af pännningar förfalska samma namn, hwilka han anwändt till upplånande af pännningar för tyrtotammobeslut. Emellertid hade han aldrig tänkt berraga någon, utan trott sig kunna reglera allt. Alla de förbindelser, hwarå han förfalskat namnen, hade han alltid undertecknat med sitt eget namn såsom proprietör och ansett detta wara en säkerhet från hans sida. Han hade under alla dessa förfalsknings tid förfarlig ångest, men hade ej funnat hantla annorlunda. Därjämte wille han afwen nu betänna allt.

På ordförandens fråga huruvida han ensamt anwändt alla de pännningar han erhållit på förfalskade namn, meddelade Pettersson, att han under landdagen år 1885 åt byggnadsstyrelsen S. E. Roman utbetalat dennes återstående fordran för tyrtotammobeslut med ränter, uppgående tillsammans till omkr. 2,000 mark.

Byggnadsstyrelsen, som äfwen war närwarande, erkände rittigheten af detta påstående.

Samliga banfers ombud äfwen som ombudet för Kalewa, ädrödgaren Pi-sing och friherrinnan Wrede yrkade, att fältprosten Pettersson måtte åläggas att återbetala de summor, han hos en hwar med försälskade namn lyftat samt des-utom ranta från wexlarnes försälldag och lösnader för protest m. m., hwar jämte Finlands banks ombud antog för gifwet att åter icke skulle undrätta att gälda de ansvarspådanden, hwar till han funne skäl förelomma.

Rekolin och Vätiälä yrkade ansvar på fältprosten Pettersson för försäljningen af deras namnteckningar och användningar af densamma.

Ättor för sin del ansåg nu redan ut-redet vara, att fältprosten Pettersson gjort sig skyldig till försäljningsbrott, men anhöll dock om uppsåt för att få infalla till wittnen de personer, hvilas namnteckningar och bomärken förelommo i de försälskade papprena.

Prosten Pettersson motsade infallan-det af widare wittnen, emedan han u-tan deras hörande erkänner sig hafwa försälskat namnen.

Ättor yrkade widare att fältprosten Pettersson måtte tagas i fängsligt för-war tills slutligt utslag i målet aflun-nas.

Prosten Pettersson anhöll med anled-ning härpå om befrielse från dätning och om tillstånd att få wittnas hos sin familj, som bor i Helsingfors, emedan han är sjuk och som bär under lå-tarewård samt förklarade att han hwar-ken skulle rymma eller lägga hand på sig själf, men trodde att om han blef-me hästad hans förstånd med wifwet blefwe rubbadt.

Efter en hunds öfwerläggning aflun-gade rätten det utslag, att målet upp-skjutes till lördagen d. 18 februari för införfästaude af de originala förhand-lingar, hvilka ännu icke blifwit förewi-sade wid rätten samt af afskriter från de nu förewisade. Till detta samman-träde skulle äfwen prätens om fält-prosten Pettersson anställas. Samliga målsägande ågde att till sammanträdet få lufina i fall de anse sin rätt så-dant förbå eller äminisone på inläm-na de utlofwade affristerna eller origi-nalhandlingarna. Några widare wittnen ansåg sig rätten ej behöfwa afhöra.

Då fältprosten Pettersson ej war i-der om huruvida han kunde anställa så-dant läfverinnehj om sin sjuklighet, att han på den grund ej skulle utbårda att fängelas, förordnade rätten, att han skulle till länebillet förpassas och där-ifrån hämtas till rättens nämna samman-träde.

— Samariturs. Som bekant har Rööa torsets förening på flera orter i wårt land anordnat s. k. „Samariturs-fer“, där sätet för behandlingen af per-soner, hvilka skadats genom olyckshän-delser, inhämtas; äfwen i wår stad har doktor Westerlund för affikt att, på uppmaning af nämnda förening, anställa en sådan kurs, i händelse minst 20 per-soner före den 15 dennes anmäla sig. Vi taga ej därför friheten säga alla intresserade uppmärksamt på denna kurs, hwarwid anvisningar komma att gifwas för den första behandlingen wid alla olyckshändelser, såsom yttre skador genom wärkttyg och maskiner, förvran-ning, brännsår, druckning, svåra blöd-ningar, swimming o. s. w. särstildt bör inhämtandet af hitbörande handgrepp wara af nytta för herrar industriförare och handwärfare, hwarjämte må erin-ras därom, att hwilken person som helst ju kan råda i det läge att en sådan känne-dom wore högeligen öfvermå.

— Restaurationsbyggnaden i sta-bens park, hwar till ritning och kost-nadsförslag, uppgående till en summa af 6,000 mark, uppgjort af byggnadsingeni-ören herr R. T. Ryberg i Helsingfors, utbjöds på offentlig entreprenadauktion

inför drätselkammaren i torsdag. Byggnadsarbetet utbjöds på alternativa wil-lor sålunda, att entreprenören ender-själst skulle anställa alla till arbetet er-forderliga materialer eller och att staden skulle leverera sådant wirt, som i sta-bens skogar eller annorledes wore at-tillgå.

Till auktionen hade åtskilliga spitu-lanter infunnit sig, men i anseende till den för byggnadsarbeten spennerigt olämpliga tiden, syntes man i allmän-het draga sig för att afgifwa några anbud. Det enda som gjordes war af handl. W. W. Rindfors och tjöd på 7,000 mark i det första och 6,700 i det se-nare fallet. Som dessa anbud bety-dligt öfwerstiga det uppgjorda och god-lända kostnadsförslaget, så torde stads-fullmäktige, till hwilkas slutliga pröfning frågan kommer att hänfäst, e, nöpreft-gen komma att antaga dem, och som-met ärendet, som i åtskilliga år dryftats, wäl ännu att draga ut på tiden där-hän, att någon ny restaurationsbyggnad i parken äminisone till instundande sommar icke hinner uppföras.

— Wed leverans. Inför drätselkam-maren utbjöds i torsdag på offentlig en-treprenadauktion leveransen af för stadens behof nödiga 70 famnar björkwer, och gjor-des därwid lägsta anbudet af bonden Anders Johan Andersson från Tesjö med 6 90 per famn.

— Stadfullmäktige sammantråda i dag kl. 6: 20 e. m.

— Masteradbal. Herr E. Kluges masterad är i söndag. Vi bedja att få såta våra ärade läfres uppmärksam-het på annonsen härpå i bladets för-sa sida.

— Nya kronor till Strömfors kyr-ka. För ännu kommande af nya kro-nor i socknens kyrka anställdes i Ström-fors ett lotteri den 14-de sifwitne au-gusti. Att bestyrelsen haft att gläta sig åt ett lifligt och allmänt intresse både inom och utom socknen, framgår tydligt däraf, att en stor mängd del-wis ganska wackra wintur blifwit in-lämnade och att lotteriet war spenner-ligt talrikt resat, hwarid äfwen lotter-na hade en strylande åtgång.

Nettobehållningen uppgick till 1,050 mark och då ägaren af Ström-fors bruk, kommerserådet Ahlström, wäl-willigt lofwat att för ändamålet do-nera, en lika stor summa och man så-lunda numera har en ganska god fond att disponera öfwer, så torde de nya kronorna snart nog komma att pryda socknens kyrka.

— Östra Nylands lantbruk-s-gilles wintermöte är uppfäst till den 12 dennes, då det förfiggar kl. 6 e. m. i societetshuset i Borgå.

— Bömd för dödsförwållande. Åbo höfrätt har enl. R. a dömt drängjonen Aron Wärgert från Pyttis socken, för det han söndagen den 5 ju-ni 1887 så öfwerdådigt och wäreslöst lört å Lewisa stads gator att han ått öfwer sjömannen Gustaf Adolf Nyman, från Pernå socken med den påföljd att Nyman erhölet så swåra skador att han i följd af besamnia natten emot den 10 i berörde månad afstod, att bö-ra 150 mark och för därwid bruten sabbat till 19 ml 20 pennis böter samt att desutom betala särstilla ersättningar. Rådhuswärdsten häråstres hade som be-lant dömt Wärgert för nämnda dödsförwållande till 375 marks böter.

— Boningshusen i Nylands län utgjorde enl. „statistisk hanebot“, år 1885 i alt 29,999, hwaraf på landet 26,084, i Helsingfors (jämte försädrer) 2,752, Borgå 355, Lewisa 369, Ste-nås 319 och Hangö 120. För närwa-rande uppgifwes antalet utgå för be-la länet 31,080, hwaraf på landet 27,227, i Helsingfors (sannolikt utom försädrerna) 2,653, Borgå 373, Lewisa 367, Stenås 321 och i Hangö 130.

Då Helsingfors utom försädrerna 1885 uppgafs hafwa 2,601 boningshus, skulle desas antal sålunda jeda des-olats med 52; tillökningen i Borgå så-le utgjort 18, i Stenås 2 och i Hangö 10. Däremot skulle boningshusens an-tal i Lewisa minskats med 2. På lan-det skulle tillökningen utgjort 992.

— Petitionerans antal wid in-newartande landdag torde uppgå till 239, nämligen hos Ridderskapet och A-deln 22, Prästeståndet 42, Borgarestän-det 55, samt Bondeståndet 120.

(Jellw.)

— Kronans spannmålsförråd u. gjorde wid fjorårets utgång 116,593 tr rådg, 96,225 tr korn och 5,772 tr hafra, hwaraf i Nolands län 5,540 tr rådg, 4,168 tr korn och 1,040 tr hafra, i Åbo och Björneborgs län 34,183 tr rådg, 26,445 tr korn och 69 tr hafra, samt i Wasa län 29,436 tr rådg, 28,304 tr korn och 1,687 tr hafra.

— Finska wiken isbelagd. För-ländingar, som anlandet till Rotta med-häst från Östland, påstod, att man trogt kunde begifwa sig öfwer isen till Est-land.

— Bömda till ättenslagsstämman. Häradersrätten i Rymmene och Pyttis socknars tingslag har dömt till stämman i ättenslaget emellan makarna Johan Storgårds och Amalia Hansdachs från Pyttis socken. (Rotta.)

— Gåfwa. Kronolänsmannen i Rymmene och Pyttis E. Sallmén har till Pyttis folkskola fördrat 76 särstilla böcker, såväl swenska som finska, i och för grundläggande af ett folkbibliotek i nämnda socken, hvars befolkning delwis är swensk och delwis finsktalarde. (R. a.)

— Död i följd af brännsår. Då arbetstullen från Suurtawastila egen-dom i Rymmene socken, Matts Seppä-nens minderåriga dotter med sina iskon-sette wid spisen, hade, medan modern war utgången, elden fattat i slickans klä-der, hwaraf hon erhölet så swåra sår, att hon dagen därpå afled. (S. J.)

— Ny stadsplan. Om sistsistället-se af uppgjord plan för reglering af Fredriksskans stad hafwa stadsfullmät-tige i R.hamn anhållit hos senaten.

Swarjehanda från främmande land.

Ralmarsund isbelagd. Den 30 januari infommo till Ralmars 4 perso-ner skande på isen från Rööhalla på Ö-land. De hade flera gånger huggit på isen för att utbåna des tjockel och därwid funnit den uppgå till från 5 an-ra till 9 tum. Förfämda tjockel höll den i den rännan som gjordes af rofän-garen „Öland“ wid des senaste tur till Borgoholm i torsdag. Blott på ett enda ställe där det går strömdrag, kna-lade det i isen.

Pöfångaren „Öland“ har i följd af att snudet sålunda är löbart, med general-pöfistjersens medgifwande instält sina

turer till Stora Rör och Borgoholm. Snart så wäl också Ralmarsborna se masior af skurtingar begåna sig af denna bekämare wäg öfwer till fast-landet.

Förföl att återinföra lifegensta-pen i Nyland. H. an Petersson, berättar „Nationaltidningen“ correspon-dent om ett tillämnat nyt reaktionärt steg af inrikesministeren Tolmel. Han har i desja dagar, skrifwer correspon-centen, om än i något förändrad form, för andra gången i riksdaget framlagt ett förslag till lifegenstapens faktiska å-terinförande. Men äfwen denna gång hade han mötts af ett kraftigt motstånd, i spennerhet från justitieministern Ma-nasens sida.

Ett militärlän, hvars belopp hem-lighålles, men som tros uppgå till 230 miljoner, wäntas i Tyskland. Förslaget är redan framlagt i riksdagsrådet. Det wäntas icke godt för freden.

Tyskland och Italien. Privat te-telegram från Wien meddelar, att lika som det tytt österrikiska förbundet är rik-tadt mot ett angrepp af Tyskland, så är det tysk-italienska förbundet riktadt mot Frankrike. Men detta fördrag förpliktar icke Tyskland och Italien att biträda hwarandra med hela sin krigsmakt, twärtom är Italien skyldig att wid ett transt angrepp på Tyskland ställa upp 300,000 man wid alp-påsen, medan Tyskland wid ett transt angrepp på I-talien skulle hafwa att koncentrera 300,000 man wid den franska gränsen. Förbundet har utestulante i likt ett från Frankrike utgående angrepp. Wid en annan matts angrepp på någon af de allierade är den icke angripne endast förpliktad till wäwittlig neutralitet. En-dast i det fall inträder casus foederis, om Frankrike skulle underlöda någon annan matts angrepp på Tyskland eller Italien.

Sköthycka. På natten till 11 ja-nuari sammanstötte utanför enastka flo-den Merseys mynnin ängaren „To-ronto“ med norska barkfserpet „Freddie“ från Bleckfjord i Norge. Barkfserpet sjönk med hela sin besättning, 14 man; endast förste styrmannen, en broder till kartenen, lyckades rädda sig genom ett språng öfwer till ängarens däck. Rap-tenen, som wille följa sin broders exem-pel, tog för stort språng, såll i wattenet och dunnade.

Krisen i Bulgarien. Enligt från Bulgarien inkomna hunderättelser, har turkiska regeringen i Adrianopol uppladt en sammanwärfning af bulgarer och montenegriner, hwilken gick ut på att tillfalla ett uppror i Östrumelien. De-ras ledare, Raramichailow, och många medbrottslingar äro redan h. l. ade.

Exdrottning Isabella af Spanien har i måndags d. 8. afrest till Sewilla. Den-na underättelse har emellertid en poli-tist bakgrund, enär drottning Isabella haft sin hand med i en sammanwärf-ning, som gick ut på att aflägsna drotto-nung Christina, hwarefter hon själf skul-le öfwerlaga regentelapet för sin son-son. Dennes allierade lära ha varit general Lopez Dominguez och Romero Robledo. Ministären Sagasta skulle ne-turligwis stötas. Sammanwärfninga-gen blef emellertid uppladt och den ränsfulla exdrottningen fick en wäntig wint om, att för någon tid fjärran från Madrid tänka på, att hennes stö-ug dagar i Aranjuez för länge sedan ä-ro förbi.

En förlofnings-historia.

Forts. fr. föreg. nr.

Om den unge mannen kunnat bli ännu rödare, än han redan var, skulle han nu ha blifvit det.

— Det blir utan tvifvel en mindre behaglig öfverraskning för er far. Hvad äro er fastmörs föräldrar, om jag förs fråga?

— Hennes föräldrar! . . .

Föräldrarna! På dem hade vår hjälte ännu ej öfträt en tanke. Det var henne, han ville gifva sig med, ej med hennes familj, men naturligtvis, en familj måste hon ju ha — hvarför skulle hon inte ha en familj?

— Hvad äro hennes föräldrar egentligen? upprepade principalen.

Föräldrarna! Liksom han skulle veta, hvad föräldrarna voro? Han, som hittills brytt sig så litet om dem som om kejsarens af Kina föräldrar!

— Ännu obekanta? Sää! fortsatte principalen, efter att ha fått några obegripliga ljud till svar. Du vet jag litet mera. Sin far känner fröken kuuppast själf, men modern är tvätterka och för öfrigt en mycket aktningvärd kvinna.

Vår hjälte kände ett ögonblick sina ben vackla, men trots öfverraskningen förnekade sig ej hans ridderlighet.

— Det kan ej ha något inflytande på mitt beslut, sade han stammande.

— Nej, naturligtvis inte, det vändade jag ej håller. Emellertid är er far en gammal vän till mig, och jag tror det skulle glädja honom att se er ännu en gång före bröllopet. Om ni reser med första ansläktet, kan ni vara hos honom i morgon littida. Min kassör skall följa er till stationen.

Ätta år hade gått sedan balnatten och den följande morgonen.

I matsalen å en restaurang i Wiens Prater satt ett elegant ungt par, på hvilket man genast kunde se, att de voro i sötebrödsdagarnes första stadium. Kyparen hade just tagit desserten från bordet, och de unga två lutade sig till baka i den mjuka soffan samt språkade hviskande om det teina, som har så stor dragningskraft för nygifva.

— Jag är således verkligen din första kärlek, Anton?

— Min första och enda kärlek!

— Åh, hvad jag är lycklig där öfver! Den tanken, att du älskat en annan före mig, skulle varit mig outtörlig. Men, tillade hon och såg frågande på honom, det säges ju, att ni äkta män icke äro så unga med dylika försäkringar.

Han var just i begrepp att sätta sig i positur och med de heligaste eder bekräfta sin utsägo, då de afbrötos. En ung försäljerska, sådan som man så ofta möter i de stora städerna, hade med sin korg stigit in i salen och närmade sig bordet.

Oöfelig öfver att bli afbruten, kastade han en blick på den långa, ganska vackra, men något simpla och tämligen oblygt omkring sig blickande unge kvinnan, då plöts-

ligt blodet strömmade till baka mot hans hjärta. Hur gärna han än velat tro på ett misstag, var detta dock omöjligt här. Framför honom stod hans bekantskap från "föreningen", den vackra Therese, hans uppslagna fastmör, som han ej hört af sedan den afton, då han i glödande ordalag hade bedt henne bli hans hustru. Hastigt vände han sig om och grep efter en tidning för att dölja sig bakom den. Men hans hopp, att hon icke skulle känna igen honom, gick om intet: han kände hennes fast på honom riktade blick bakom tidningen, och han lät den förtviflad sjunka. Om hon nu röjde något här, i hans frus närvaro, i samma ögonblick som han svurit denna, att hon var hans första kärlek! Han skulle ha dött af blygsel, om han nödgats tillstå, att han, om också blott under några timmar, hade kallat denna kvinna sin fastmör.

Hon såg ännu fast och genomträngande på honom.

— Har ni ej lust att köpa två? Prätig du två!

Han andades lättare. Kanske hon visade sig högsinnad!

— Jo, då!

Med osäker hand tog han några paket i korgen och grep efter sin portmonnä.

— Inte nog, sade hon lugnt.

Han tog mekaniskt paket efter paket från korgen och lade det framför sig på bordet.

— Men, Anton stammade den unga frun, som förgäfves sökte möta sin mans blick för att afstå honom från affären.

— Nu kan det väl vara nog? sade han tveksamt, utan att våga se upp på försäljerskan.

— Vill ni inte ta mer?

Han vågade ej komma med någon motsägelser, utan tornade upp det ena tvålpaketet på det andra framför sig på bordet. — Nu är korgen nästan tom. Han häjdar sig.

— Det fins ännu ett par stycken kvar! . . .

Han tog äfven dem.

Försäljerskan såg ännu en gång skarpt på honom, tog sina penningar och gick.

Den unga frun hade sett på, målös af förundran.

— Men, Anton — —! Hvad i Herrans namn skola vi göra med all den där tvål? Och hvar skola vi lägga den?

— Åh bry dig inte om det, min älskling, det som vi ej kunna få rum med i kofferten ta'r jag i min nattsäck.

— Men tvållukten?

— Jag måste tillstå, att jag har en riktig passion för lukten af god tvål!

— Men — säg mig ändå! — hvad i all världen skall du med så mycket tvål på en gång?

— Det förstår du inte, kära barn. Tvål kan man aldrig få för mycket af!

Sedan dess ha många år gått, men det äkta paret begagnar ännu samma eloge två!

Allmännyttigt.

— Personer, som gått ned sig på isen, böra aldrig gripa tag i löslanten med händerna, emedan benen då sjunka under isen, och när händerna släppa det fulla taget eller den svaga isen brister, följer kroppen samma riktning. Man bör tvärt om ha sinnesnärvara att genast lasta sig på ryggen, fötterna flyta då upp, och öfre delen af kroppen glider bebt behändigt upp på isen. Många nödsjälva ha på så sätt räddat sig.

— För att bringa gamla och svaga sparrisplantor att gifva en större skörd, använder man i Brantste en gödning af 60 kg folsalt på en yta af 10 meter i längd och 1,8 meter i bredd. Saltet öfversirats å plantorna på våren. Det påstås, att man härigenom erhåller omkring dubbelt så stor skörd.

— Svarta maskar i blomsterkrutor. Som hvarje blomsterälskare vet, finner man ofta i blomsterkrutor små svarta maskar; dessa kan man lätt blifva utaf med, genom att lägga råa, sturna potatis ned i jorden. Maskarne krypa då in i deesa och genom att inlägga nya potatis, kunna de fullständigt utrotas.

Kungörelse.

Vid offentlig auktion, som Tiedagen den 6 nästinstundande Mars kl. 4 e. m. anställes inför Drättselkammaren, utbjudes till den mestbetalande arrenderättigheten för innevarande år till denna stads mullbetesmark, med skyldighet för den blifvande arrendatorn att under nästkommande sommar ombesörja vallgången med stadens kokreatur; hvilket samt att närmare upplysningar om arrendevilkoren meddelas vid auktionen, hugade spekulanter härmedelst tillkännagifves. Lovisa, den 7 Februari 1888.

DRÄTSELKAMMAREN.

59—3

Medelst offentlig auktion, som Tiedagen den 6 nästkommande Mars kl. 4 e. m. inför Drättselkammaren anställes, utbjudes till den mestbetalande arrenderättigheten ej mindre till stadens enskilda fiskevatten under ett års tid, räknadt från den 1 nästinfallande April, än till uppbörden af de staden tillkommande hamnavgifter för omätta farkoster under innevarande års seglationstid. Lovisa den 7 Februari 1888.

DRÄTSELKAMMAREN.

60—8

Ledig tjänst.

Enär förenade tolagsbokhållaresamt våg- och hamnästarejänsterna i denna stad genom förre innehafvarens fränfalle äro lediga, varda hugade sökande till tjänsterna härmedelst uppmanade att inom trettio (30) dagar härefter, denna dag likväl oräknad, till drättselkammaren ingifva behörigen karterade

skriftliga ansöknings, åtföljda af intyg, utredande sökandens kompetens. Och meddelas upplysningsvis, att tjänsterna åtföljas af ett sammanlagdt årligt arvode af sjuhundra (700) mark finskt mynt.

Lovisa den 30 Januari 1888.

DRÄTSELKAMMAREN.

48—3

Till salu.

Folktv. 3 ggr. 4 fdb. 1 veckas melantio.

Stadsgård till salu i Lovisa.

Gården och tomten N:o 6 och 7 i sjette kvarteret vid drottninggatan, i godt skick, samt belägen på den mest trafikerade plats, innehåller handelslokal, kontorsrum 3:ne boningsrum kök, bagarstuga, magasin o. källare, jämte nödiga uthus.

Ifall ej ett snart köp, kommer till stånd, uthyres gården ifrån den 1:sta instundande juni, närmare aftal med

A. Terichoff.

61—3

Smör Papper,
Animal post d:o
Spänn d:o brunt.
Paff d:o hvitt och
grätt.
hos EM. WILÉN.

64—2

Bomulls tyger Wasa
Gardin d:o och
Förkläds d:o Tfors.
hos Em. Wilén.

65—2

Hvita Gardinstyger
hos Em. Wilén.

67—2

Sundhets-salt

från Edv. Åström's Kemiska Fabrik i Åbo, säljes å de flesta apothek.

Enligt analys af Dr. Ossian Aschan i Helsingfors och Åbo Kemiska station, öfverträffar detta sundhetsalt i kvalitet det utländska. 58—20

Orrila rasthåll

försäljes jämte inventarier för 65,000 fmk. Närmare skriftligen eller muntligen af Litteratör Krook. Alexandersgatan 22.

55—4

Åstundas hyra.

Från den 1:sta juni, 2:ne fdb. ga rum med kök och nödiga uthus. Anmälan torde göras hos handl.

J. Herdman.

69—

Sofia,

Östra Nylands tryckeri Sofia, 1888.